

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1Er/1428/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114209408
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6114209408.10

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Advocate, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: S. P., J.. XX.XX.XXXX, G. V. XX, XXX XX G. G., zast. JUDr. Ambróz Motyka, advokátska kancelária, Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, pre vymoženie pohľadávky vo výške 1 670,78 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod sp. zn. EX 6368/14, 3, takto

rozhodol:

Súd exekúciu z a s t a v u j e.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica dňa 10.06.2014 udelil súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava (ďalej len „exekútor“), poverenie na vykonanie exekúcie, pod č. 5601 116926 č. k. 1Er/1428/2014, voči povinnému S. P., J.. XX.XX.XXXX, G. V. XX, XXX XX G. G., (ďalej len „povinný“). Podkladom na vydanie poverenia bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručená na tunajší súd dňa 22.04.2014, spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, spísaný ako zápisnica na sídle exekútora dňa 16.02.2014, od POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, zast. Advocate, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36865141 (ďalej len „oprávnený“) a pripojený exekučný titul - Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenská rozhodcovská, a. s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35922761, č. k. SR 12346 zo dňa 05.04.2012, právoplatný dňa 23.04.2012 a vykonateľný dňa 26.04.2012 (ďalej len „exekučný titul“).

V priebehu exekučného konania došlo v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 23.12.2015 k vyhláseniu zákona č. 438/2015 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „Zákon“).

Zákonom došlo aj k doplneniu príslušných častí Exekučného poriadku, okrem iných ustanovení aj ust. § 39 ods. 4, ktorý znie: „V návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu 4da) s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.“ (Poznámka pod čiarou k odkazu 4da znie: § 17 zákona č. 191/2015 Sb. zmenkového a šekového v znení zákona č. 438/2015 Z. z. (ďalej len „Zmenkový a šekový zákon“))

Ďalej Zákonom došlo k doplneniu nových ustanovení Exekučného poriadku, okrem iných aj § 243f ods. 1, ktorý znie: „V exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa §

39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona“,

ako aj § 243f ods. 5, ktorý znie: „Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.“

Zákonom došlo súčasne k doplneniu ust. § 17 Zmenkového a šekového zákona, ktorý znie nasledovne : „§ 17 ods. 1 kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Ak je žalovaným zo zmenky ten, koho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, možno majiteľovi robiť námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom vždy.

„§ 17 ods. 2 V konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky sa z úradnej povinnosti prihliadne na skutočnosti¹⁾ odôvodňujúce námietky podľa odseku 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.“

Súd na základe novelizovaných ustanovení Exekučného poriadku ako aj Zmenkového a šekového zákona konštatuje, že od uvedenej účinnosti Zákona bol oprávnený povinný v lehote 30 dní od tejto účinnosti doplniť v prebiehajúcom exekučnom konaní svoj návrh na vykonanie exekúcie tak, aby v ňom boli uvedené skutočnosti ohľadne vlastných vzťahov s povinným, ktorý bol vystaviteľom zmenky, príp. vzťahov medzi povinným a predošlým majiteľom zmenky.

Podľa 121 ods. 2 Civilného sporového poriadku do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

Podľa 121 ods. 5 Civilného sporového poriadku lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času..

Na základe citovaných zákonných ustanovení súd prijal záver, že lehota na doplnenie návrhu oprávneného na zastavenie exekúcie začala plynúť deň po uverejnení Zákona v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, t. j. dňa 24.12.2015 a uplynula dňa 22.01.2016.

Dňa 02.02.2016 bolo na tunajší súd prostredníctvom exekútora doručené podanie oprávneného, označené ako „Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie...“ (ďalej len „doplnený návrh“), ktoré bolo podľa vyznačenej pečiatky doručené na sídlo exekútora dňa 21.01.2016. V doplnenom návrhu oprávnený uviedol, že rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sú od počiatku exekúcie uvedené v časti odôvodnenia exekučného titulu, ktoré sú od počiatku exekúcie známe exekútorovi a sú známe aj súdu, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Podľa oprávneného tým, že súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie došlo k preskúmaniu formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu a tiež tým súd zohľadnil všetky skutočnosti a dôvody jeho vydania. K samotnému exekučnému titulu uviedol, že tento bol vydaný ako dôsledok riadne vykonaného súdneho konania v ktorom boli dodržané všetky zásady spravodlivosti, pričom skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sa stali predmetom dokazovania a strany sporu mali voči nim možnosť uplatňovať akékoľvek relevantné námietky. Súčasne oprávnený uviedol, že pred vydaním exekučného titulu bolo prihliadnuté na prípadnú existenciu, či neexistenciu neprijateľným podmienok, obmedzení alebo neprípustnosti použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi. Skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným nespochybnil ani sám povinný podaním žaloby podľa § 40 Zákona o rozhodcovskom konaní. Na základe uvedených skutočností preto oprávnený navrhol, aby súd rozhodol o pokračovaní exekúcie.

Dôvodová správa k Zákonu ku citovaným ustanoveniam § 39 ods. 4 a § 243f ods. 1 Exekučného poriadku uvádza, že tieto „upravujú náležitosti návrhu na vykonanie exekúcie v osobitných prípadoch. Účelom doplnenia ustanovenia je umožniť súdu zistiť, či je potrebné uplatniť osobitnú ochranu povinnému, ktorý je spotrebiteľom. Aj právny nástupca remitenta je povinný preukazovať skutočnosti týkajúce sa pôvodného právneho vzťahu, z ktorého zmenka vznikla (§ 39 ods. 4 Exekučného poriadku). (...) Navrhuje, aby nová právna úprava bola zohľadnená aj v prebiehajúcich exekúciách, resp. exekučných konaniach.

Účastníkom týchto konaní sa v odseku 1 navrhuje lehota jeden mesiac na doplnenie náležitostí návrhu na začatie exekúcie v intenciách nového § 39 ods. 4 - na tento účel sa dotknuté exekúcie odložia ex lege. Následkom nedoplnenia tohto návrhu bude zastavenie exekúcie (odsek 5). Ak bude návrh doplnený v príslušnej lehote, súd preskúma existenciu dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).“ (§ 243f ods. 1 Exekučného poriadku) (...)

Bez povinností navrhovateľa v súdnom konaní predložiť skutočnosti a dôkazy ohľadne vlastného vzťahu ako aj bez výslovnej povinnosti súdu ex offio prihliadať na ochranu spotrebiteľa, nie je možné poskytnúť reálnu ochranu spotrebiteľovi.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví ak, rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

Súd na základe citovaných ustanovení Exekučného poriadku, Občianskeho zákonníka a so zreteľom na znenie dôvodovej správy k Zákonom uvádza, že zákonodarcu prijal uvedenú zákonnú úpravu, ktorá sa vzťahuje aj na prebiehajúce exekučné konania, za účelom, aby súd posúdil, či v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, bolo alebo nebolo prihliadnuté na skutočnosti, ktoré uvádza citované ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Za týmto účelom preskúmania preto každá osoba v exekučnom konaní v postavení účastníka konania na strane oprávneného, bola podľa citovaných novelizovaných ustanovení Exekučného poriadku povinná doplniť svoj návrh na vykonanie exekúcie o predmetné skutočnosti do konca 30 dňovej lehoty od účinnosti Zákona. Súd ďalej uvádza, že túto povinnosť mal oprávnený bez ohľadu na skutočnosť, či bol fyzickou alebo o právnickou osobou, pretože až po doplnení návrhu na vykonanie exekúcie mohol súd pristúpiť ku posudzovaniu, či sa jedná alebo nejedná o spotrebiteľský vzťah s povinným a následne rozhodnúť, či exekúcia bude pokračovať, alebo či ju súd zastaví.

Preskúmaním doplneného návrhu súd zistil, že oprávnený síce formálne doručil doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, ale okrem odkazu na odôvodnenie exekučného titulu, poukazom na skutočnosť, že exekučným súdom bol udelením poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaný exekučný titul a konštatovaním, že povinný sám nespochybnil vlastný vzťah s oprávneným, oprávnený materiálne neuviedol/neopísal žiadne rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, ktoré mu ako povinnosť ustanovil Zákon. Okrem tejto skutočnosti súd tiež uvádza, že podľa ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku oprávnený je povinný k opísaniu rozhodujúcich skutočností pripojiť aj dôkazy, ktoré opísané skutočnosti osvedčujú.

So zreteľom na citované vety dôvodovej správy k Zákonom súd prijal záver, že návrh na vykonanie exekúcie musí oprávnený doplniť konkrétnym opísaním rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa

vlastného vzťahu s povinným a nie iba odkazom na predošlý priebeh exekučného konania, príp. na odôvodnenie exekučného titulu. Formálnym doručením doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie bez uvedenia materiálnych skutočností vyžadovaných ustanoveniami § 39 ods. 4 a § 243f ods. 1 Exekučného poriadku nemôže dôjsť k úplnému, resp. k riadnemu doplneniu návrhu na vykonanie exekúcie. Rovnako k riadnemu doplneniu návrhu na vykonanie exekúcie nemôže dôjsť, ak oprávnený nepripojil ku opisovaným skutočnostiam (ktoré ale opísané neboli) dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

K argumentu oprávneného, že udelením poverenia na vykonanie exekúcie bol exekučný titul preskúmaný z formálnej a materiálnej stránky súd so zreteľom na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvádza, že „udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je súčasťou "prípravnej" fázy exekučného konania. Toto poverenie nemá priame právne účinky voči osobe povinného, nie je rozhodnutím vo veci samej a nezakladá prekážku *res iudicata* pre posúdenie formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu v neskorších štádiách (fázach) exekučného konania. Poverenie na vykonanie exekúcie je individuálny právno-aplikačný akt adresovaný súdному exekútorovi, na základe ktorého súdny exekútor môže v zmysle § 36 ods. 2 druhá veta Exekučného poriadku začať vykonávať exekúciu“ (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 ECdo 249/2013, 2 ECdo 106/2014, 3 ECdo 266/2013, 4 ECdo 94/2013, 5 Cdo 205/2011, 6 ECdo 16/2013, 7 ECdo 13/2013, 8 ECdo 190/2014).

Rovnako súd na argument, že povinný sám nespochybnil exekučný titul podaním žaloby, poukazuje na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá uvádza, že „Princíp „*vigilantibus iura sripta sunt*“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. To znamená, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu.“ (4 Cdo 410/2012)

Ďalej súd konštatuje, že argument oprávneného, že všetky skutočnosti ohľadne vlastného vzťahu s povinným boli známe súdu pri začatí exekučného konania, je bez právneho významu a bez príčinnej súvislosti, pretože až citovanými zneniami Zákona došlo k posilneniu právomocí exekučného súdu preskúmať a hodnotiť skutkové a právne úvahy, na základe ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu, pri ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. V dobe, keď predmetné exekučné konanie bolo začaté, súd takúto prieskumnú právomoc nemal a teda do exekučného titulu vstupovať nemohol.

Súd preto posúdením uvedených skutočností a zhrnutím uvedených úvah právne uzatvára, že oprávnený riadne nedoplnil návrh na vykonanie exekúcie podľa zákonom ustanoveného postupu podľa § 39 ods. 4 v spojení § 243f ods. 1 Exekučného poriadku a preto exekúciu v súlade s ust. § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.
(§ 355 ods. 2 CSP; § 9a ods. 1 Exekučného poriadku)